

Vlevo biotop, vpravo násada slavíka obecného. Všechny snímky J. Hlásek

litě své imitátory. Byl to sedmihlásek, který převzal část slavičího repertoáru, a rákosník zpěvný, který se místy ozval podobně jako slavík. Protože se tu slavík zdržoval již 10 dní, věnovali jsme mu dne 18. 5. bližší pozornost.

Po dvou hodinách strávených v nepřehledných křovinách jsme zjistili, že se na lokalitě zdržuje i samice. Ihned jsme začali pátrat po hnízdu a po chvíli hledání jsme našli na zemi rozestavěné hnízdo v zrezivělé roli použitého drátěného pletiva. Že jde o základy stavby, jsme usoudili podle množství na-

hromaděných dubových listů. Hnízdní kotlinka byla naznačena jen velmi neznatelně.

Při kontrole 22. 5. bylo hnízdo dostaveno a v pečlivě vytvořené hnízdní kotlince leželo první vejce.

Protože hrozilo, že hnízdo zničí nějaký přirozený nepřítel, odebrali jsme později druhé vajíčko jako doklad a hnízdo pletivem neprostupně pro vesnické kočky zakryli. Při kontrole 18. 5. seděla samice pevně na 4 vejcích. Mláďata se líhla 8. 6. ve večerních hodinách, celkem se vylíhla tři.

Hnízdo jsme vyfotografovali 18. 6. Toho dne večer byla mláďata vyvedena. Dva dny po vyvedení se ještě zdržovala v blízkém okolí hnízda. V hnízdě zbylo jedno vejce, které jsme rovněž odebrali. Obě vejce jsou uložena ve sbírce dr. R. Prázného v Českých Budějovicích.

Při našem příchodu na lokalitu se vždy slavíci ozývali varovným hlasem, 24. 5. byla mláďata zjištěna 50 m od hnízda. Varovný hlas slavíka bylo slyšet ještě 7. července. Po tomto datu jsme slavíky na lokalitě nezjistili.

Otisk na okně

V pondělí 31. 8. 1981 byl nalezen na vnější straně okna v prvním patře budovy Ústavu pro výzkum obratlovců ČSAV v Brně - Pisárkách otisk ptáka, při pohledu do okna se projevující jako nepřilíh zřetelná bílá skvrna. Při pohledu ze stran pod různým úhlem byly patrné obrysy letek v obou křídlech, obrysy ocasních per a nezřetelné nahloučení skvrn v místě trupu. Celková vzdálenost obou hrotů křídel (rozpětí) byla 41,5 cm. Skvrnění na okně bylo vytvořeno různě silnou vrstvou prachového pudru z peří. Fotograf ústavu M. Novotný vyfotografoval v reflexním světle proti tmavému pozadí tuto skvrnu, v níž se ukázaly kromě kresby křídel a ocasu i detaily trupu a hlava. Podle všech znaků je možné celkem nesporně usuzovat na ptáka, jehož náraz skvrnu způsobil — sýček obecný (*Athene noctua*). Pták nebyl pod oknem nalezen, takže buď náraz nebyl smrtelný, nebo mrtvola byla odstraněna některým predátorem (kočky, pes aj.).

Okno, do něhož sýček narazil, směřuje do zahrady ústavu s parkovou úpravou a před ním je poměrně volný prostor. Proti všem dalším oknům v této řadě je plocha skla velká, o rozměrech 200 X X 125 cm, rozdělených pouze uprostřed dřevěným rámem. Na tomto okně byly již v minulosti několikrát zjištěny otisky ptáků, kteří do něho narazili (hrdlička, drobní ptáci). Podobné případy jsou

známé i z jiných velkých skleněných ploch, které pod určitým úhlem odrážejí proti nim ležící prostředí. Zabránit

tomu lze určitým rozčleněním plochy, např. fólií, lištami ap.

K. Hudec, J. Gajdůšek

